

[Palle Simonsen]

hjemmeværnets status som en frivillig forsvarsorganisation eller i dets grundlæggende idé om at have en social, aldersmæssig og geografisk bredde.

Det var også en lykkelig ting, at der i forbindelse med drøftelserne blev skabt baggrund for øgede midler til hjemmeværnet, nærmere betegnet 20 mill. kr., således at der er en chance for, at hjemmeværnet kan leve op til at modtage de mange, der stadig væk har interesse i at melde sig som frivillige i det danske hjemmeværn. Vi lægger kolossalt megen vægt på, at denne mulighed er til stede.

Hr. Robert Pedersen var inde på spørgsmålet om kvindekorpserne, og her vil jeg godt sige, at selv om forsvarsministeren nu siger – sådan opfattede jeg ham – at der ikke er aktuelle planer om nedlæggelse af kvindekorpserne, må vi nok konstatere, at det er en forringelse, at kvindekorpserne glider ud af selve lovtæksten. I det øjeblik de er gledet ud af lovtæksten, vil det være muligt med en meget bemyndigelsespræget lov på et eller andet tidspunkt at fjerne disse kvindekorpser, som vi finder har gjort et meget stort arbejde inden for den frivillige forsvarsorganisation, og når det er gået godt og stadig væk går godt, har vi faktisk meget svært ved at se, hvorfor man skal ændre på disse forhold.

Med hensyn til det tredje lovforslag, lovforslaget om forsvarrets personel, må jeg også sige, at vi møder til debatten med en betydelig skepsis. Vi mener egentlig, at vi har et godt uddannelsessystem inden for det danske forsvar. Vi erkender, at der er et behov for smidigere advancementsmuligheder, men det mener vi godt man kunne have opnået uden at ændre på selve uddannelsesstrukturen. 8 års udvalgsarbejde har imidlertid nu ført frem til en indstilling, som ministeren følger, og vi må konstatere, at samtlige personelorganisationer bakker denne indstilling op, hvilket vil sige, at man på mange måder kunne konkludere, at folketinget står med en fuldbyrdet kendsgerning. Det kan folketinget naturligvis aldrig gøre, og derfor synes jeg også, der skal fremhæves nogle enkelte principielle ting her under førstebehandlingen af dette lovforslag.

Hvorfor blev dette arbejde overhovedet sat i gang? Den daværende forsvarsminister, Kjeld Olesen, havde et ønske om at undersøge mulighederne for en tilpasning af forsva-

rets uddannelsessystem til den udvikling, der fandt sted i det civile samfund. I dag, 9 år efter, kan vi konstatere, at denne udvikling ikke har fundet sted, men alligevel ønsker man at ændre på forsvarrets uddannelsessystem, som er godt. Det, som bekymrer os, er, at man ved en form for enhedsuddannelse – for det mener jeg trods alt at det er – kommer i den situation, at man sætter sig mellem to stole. De, der først og fremmest har de praktiske færdigheder, vil få svært ved at klare en sådan uddannelse, og de, der har ønsket om at gøre karriere højt op i systemet, og som ønsker en akademisk præget uddannelse, har ikke de samme muligheder for at få det. Vi slår alle sammen i samme gruppe, og jeg er meget bekymret for, at man kan ende i en situation, hvor netop adgangskriterierne kommer til at skabe problemer både for dem, der ønsker den praktiske uddannelse, og for de andre, som ikke føler den nye uddannelse tilstrækkelig inspirerende og tilstrækkelig tiltrækkende. Det kan være meget farligt i det lange løb, og jeg synes også, at det skal ses på baggrund af, at forsvarsuddannelsessystemet jo ikke er oldnordisk, det er faktisk lavet i 1969–70. Det var et nyt uddannelsessystem, dengang man startede med at bryde op i det, og jeg har ligesom en fornemmelse af, at de, der har fået opgaven at komme med forslag, har følt, at politikerne havde et ønske om, at der skulle laves om. Jeg har aldrig følt det, og jeg tror, de fleste politikere i dag må spørge: hvad var egentlig årsagen til, at dette udvalg overhovedet blev nedsat?

Vi har også betænkeligheder med hensyn til det nye pensionssystem, som knytter sig til det nye uddannelsessystem og den nye personellov, men det kan vi diskutere nærmere under udvalgsarbejdet. Vi kan i hvert fald konstatere, at hvad lov om forsvarrets personel angår, så er den ikke indeholdt i den forsvarsaftale, som er indgået mellem de 5 partier.

Min konklusion skal være den, at forliget står vi naturligvis fast på. Som jeg har sagt det, nåede vi et resultat, hvor det først og fremmest var stabiliteten, som var afgørende for, at man bakkede resultatet op. Forliget har også muligheder for at give et rimeligt troværdigt forsvar i de kommende år. Men det er lige så klart, at vi har skabt nye, store problemer for det forsvarsforlig, som skulle